EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 11.9.2024
COM(2024) 402 final

KOMISSION VUOSITTAINEN KATSAUS

jäsenvaltioiden vuosittaisiin vientiluotoista laadittuihin toimintakertomuksiin asetuksen (EU) N:o 1233/2011 mukaisesti

1. Johdanto

Tämä vuotta 2022 koskeva julkisesti tuettujen vientiluottotoimien vuotuinen katsaus on laadittu tiettyjen suuntaviivojen soveltamisesta julkisesti tuettuihin vientiluottoihin 16 päivänä marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1233/2011 nojalla. Se kattaa jäsenvaltioiden vientiluottolaitosten julkisesti tuetut vientiluottotoimet ja perustuu tietoihin, jotka jäsenvaltiot toimittivat komissiolle asetuksen mukaisissa vuosittaisissa toimintakertomuksissaan. Toimintakertomukset laaditaan vakiomallin (”tarkastuslistan malli”) pohjalta. Mallia on tarkistettu ja täydennetty ajan mittaan. Jäsenvaltioiden vuoden 2022 kertomuksissaan käyttämää mallia on sovellettu raportointivuodesta 2020 asti, ja siihen sisältyy edellisiä versioita enemmän tietoja ihmisoikeuksista, ilmastosta ja ympäristönsuojelusta. Mallin uutta versiota käytetään raportointivuodesta 2023 alkaen, ja sen avulla julkisesti tuettuja vientiluottotoimia voidaan tarkastella alakohtaisesti ilmastonäkökohtien kannalta.

2. Kalenterivuotta 2022 koskevat vuosittaiset toimintakertomukset

Julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevan järjestelyn puitteissa 20 jäsenvaltiota myönsi julkisesti tuettuja vientiluottoja vuonna 2022. Nämä jäsenvaltiot olivat Alankomaat, Belgia, Espanja, Italia, Itävalta, Kroatia, Luxemburg, Portugali, Puola, Ranska, Romania, Ruotsi, Saksa, Slovakia, Slovenia, Suomi, Tanska, Tšekki, Unkari ja Viro. Kaikki toimittivat vuosittaisen toimintakertomuksen vuodelta 2022.

Muut jäsenvaltiot eli Bulgaria, Irlanti, Kypros, Kreikka, Latvia, Liettua ja Malta vahvistivat, etteivät ne olleet myöntäneet julkisesti tuettuja vientiluottoja raportointivuoden aikana.

3. Analyysi vuosittaisista toimintakertomuksista

a) Yleiset tiedot

Vuonna 2022 kaikki 20 jäsenvaltiota, jotka tarjosivat julkisesti tuettuja vientiluottoja, myönsivät pelkkää takuuturvaa eli ne tarjosivat vientitakuita ja/tai vientiluottovakuutuksia. Näistä jäsenvaltioista 13 (Belgia, Espanja, Italia, Kroatia, Puola, Ranska, Ruotsi, Saksa, Slovakia, Suomi, Tanska, Tšekki ja Unkari) myönsi myös julkista rahoitustukea eli suoraa rahoitusta tai kaupallisten lainojen jälleenrahoitusta vientiluottotoimien tukemiseksi tai korkotukea. Jotkin jäsenvaltiot (Espanja, Itävalta, Portugali, Puola ja Unkari) ilmoittivat tarjoavansa sidottua apua, joka on vientiluottomuoto, johon liittyy pehmeäehtoinen tekijä ja jota säännellään OECD:n järjestelyn puitteissa.

Käytäntöjen yhdenmukaisuus kaikkialla EU:ssa varmistetaan julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevalla järjestelyllä ja OECD:n suosituksilla, jotka koskevat julkisesti tuettuihin vientiluottoihin liittyviin riskeihin puuttumista. Kunkin maan julkishallinto luo kuitenkin omat toimintatapansa niiden puitteissa. Useimmat vientiluottolaitokset noudattavat OECD:n suuntaviivojen lisäksi täydentäviä sääntöjä, jotka liittyvät esimerkiksi kansallisiin ja paikallisiin vaatimuksiin ja käytössä oleviin tiukempiin standardeihin ja joissa otetaan huomioon kansalliset politiikat ja kansainväliset sitoumukset, erityisesti ilmastonsuojelun osalta. Jotkin vientiluottolaitokset tarjoavat tietyille toimialoille tai tiettyihin erityistavoitteisiin räätälöityjä ohjelmia. Nämä ohjelmat voivat kuvastaa järjestelyn erillisiä alakohtaisia sopimuksia, rinnakkaisvakuutusrakenteita tai strategisia linjauksia.

Vientiluottolaitosten organisaatiorakenteessa ja tarjottavien takuiden hallinnoinnissa on EU:n sisällä eroja. Julkisesti tuettuja vientiluottoja hallinnoi jäsenvaltioissa yli 26 elintä. Ne ovat julkisia virastoja tai yksityisiä yrityksiä, jotka hoitavat julkisen palvelun tehtävää valtion valvonnassa. Ne luetellaan liitteessä 1. Jäsenvaltioilla, jotka tarjoavat sekä takuita että

rahoitusta, on yleensä erillinen laitos rahoituksen käsittelyä varten. Tällaisia laitoksia kutsutaan joskus EXIM-pankeiksi (vienti/tuonti).

b) Julkisen tuen määrä

Vuosittaisissa toimintakertomuksissa esitetään taloudellisia tietoja vientiluottolaitosten myöntämästä julkisesta tuesta kunkin jäsenvaltion kansallisen lainsäädäntökehyksen ja organisaatiorakenteen mukaisesti. Komissiolla ei ole huomautettavaa vuoden 2022 vuosittaisten toimintakertomusten rahoitusnäkökohdista.

Seuraavassa taulukossa luetellaan Euroopan unionin suurimpien tuen antajien yhteenlaskettujen vastuiden nimellismäärä 31. joulukuuta 2022 pelkkänä takuuturvana annetun julkisen tuen osalta.

Taulukko 1. Pelkän takuuturvan muodossa annettu julkinen tuki vuonna 2022 (miljardia euroa) **EU:n suurimmat tuen antajat yhteenlaskettujen vastuiden nimellismäärän mukaisessa järjestyksessä**	
Pelkkä takuuturva yhteensä EU:ssa	*350*
Saksa	83
Italia	72
Ranska	66
Ruotsi	38
Alankomaat	28

Seuraavassa taulukossa luetellaan EU:n suurimpien tuen antajien julkisesti tuetun lainakannan ilmoitettu nimellisarvo 31. joulukuuta 2022 julkisen rahoitustuen osalta.

Taulukko 2. Julkisen rahoitustuen muodossa annettu julkinen tuki vuonna 2022 (miljardia euroa) **EU:n suurimmat tuen antajat julkisesti tuetun lainakannan nimellisarvon mukaisessa järjestyksessä**	
Lainakanta yhteensä EU:ssa	*92*
Italia	38
Saksa	16
Ranska	15
Ruotsi	8
Suomi	8

Huomautukset: Taulukoissa 1 ja 2 esitettyjä lukuja ei pitäisi laskea yhteen. Välineet ovat luonteeltaan erilaisia, ja sama jäsenvaltio voi tukea samaa vientitoimea sekä suoralla rahoituksella että pelkällä takuulla.

c) Ympäristöriskien käsittely

Ympäristö- ja sosiaalisia asioita sekä julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevista yhteisistä lähestymistavoista annetussa OECD:n suosituksessa vahvistetaan yhteiset periaatteet ympäristö- ja sosiaalisiin asioihin liittyviä due diligence -käytäntöjä varten. Kaikki EU:n jäsenvaltiot noudattavat tätä suositusta, jonka mukaisesti ne tunnistavat ja käsittelevät julkista tukea koskevien hakemusten mahdollisia ympäristövaikutuksia ja -riskejä. Suositus perustuu vakiintuneisiin standardeihin, kuten Kansainvälisen rahoitusyhtiön (IFC) ympäristö- ja yhteiskuntavastuun standardeihin, Maailmanpankkiryhmän ympäristöä, terveyttä ja turvallisuutta koskeviin ohjeisiin sekä Maailmanpankin suojatoimiin ja Maailmanpankin ympäristö- ja sosiaalistandardeihin. Suosituksessa käsitellään keskeisiä ympäristökysymyksiä,

joita ovat muun muassa ilmaa pilaavat päästöt (myös kasvihuonekaasupäästöt), resurssitehokkuus, jätevedet, melu, tärinä, vaarallisten aineiden hallinta, vaikutukset ekosysteemeihin, biologisen monimuotoisuuden suojelu ja luonnonvarojen käyttö. Se sisältää myös hätätilanteisiin varautumista ja niihin reagoimista koskevia vaatimuksia, jotta hankkeen toteuttaja pystyisi reagoimaan onnettomuus- ja hätätilanteisiin asianmukaisella tavalla ympäristövaikutusten ehkäisemiseksi ja lieventämiseksi.

EU:n vientiluottolaitosten due diligence -käytännöt ja riskinarviointimenettelyt perustuvat suositukseen, vaikka siinä ei suljetakaan pois muita näkökantoja ja vaikka toimintapolitiikoissa tukeudutaan myös muihin normeihin ja EU:n säännöstöön. Kaikki jäsenvaltiot, jotka myöntävät julkisesti tuettuja vientiluottoja, ilmoittivat noudattavansa suosituksen ympäristöulottuvuutta ja totesivat sen olevan olennainen osa niiden due diligence- ja riskinhallintajärjestelmiä sekä päätöksentekoprosessia. Ennakkoarviointimenettelyt riippuvat julkisesti tuettua vientiluottoa koskevan hakemuksen tyypistä, määrästä ja luokasta. Niissä määritellään, luokitellaan ja arvioidaan riskejä, jotka voivat vaikuttaa tukikelpoisuuteen. Kaikki vientiluottolaitokset vahvistivat, että ne tarkistivat kaikki julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevat hakemukset selvittääkseen, onko ympäristökatselmus tarpeellinen.

Suosituksen mukaan vientiluottolaitosten on luokiteltava hakemukset mahdollisten kielteisten ympäristövaikutusten perusteella seuraaviin kolmeen riskiluokkaan: korkean riskin (luokka A), keskitason riskin (luokka B) tai alhaisen riskin luokka (luokka C). Monet jäsenvaltiot ilmoittivat soveltavansa suositusta sen soveltamisalaa laajemmin. Tämä tarkoittaa kaikkien toimien luokittelua, mukaan lukien toimet, joissa tuen osuus on arvoltaan alle 10 miljoonaa erityisnosto-oikeutta ja joita ei periaatteessa tarvitse ottaa mukaan seulontavaiheeseen. Jäsenvaltiot ilmoittivat, että ympäristövaikutusten ja sosiaalisten vaikutusten arviointi tehtiin suosituksen 18 artiklan mukaisesti kaikista luokkaan A kuuluvista hakemuksista, joista vientiluottolaitos on tehnyt lopullisen sitoumuksen. Luokkaan B kuuluvien hakemusten osalta jäsenvaltiot ilmoittivat, että hakijat toimittivat kaikissa tapauksissa riittävät tiedot hankkeen merkityksellisistä ympäristövaikutuksista suosituksen 19 artiklan mukaisesti. Vientiluottolaitokset ilmoittivat arvioineensa aina vientitoimien seulonnasta ja tarkastelusta saadut tiedot aina ennen kuin ne tekivät päätöksen tuen myöntämisestä luokkiin A tai B kuuluville hankkeille. Asiaankuuluvia tietoja saatiin ympäristövaikutusten ja sosiaalisten vaikutusten arviointia koskevista raporteista mutta myös vientiluottolaitosten hakemuksista ja kyselylomakkeista, asiakirjatutkimuksista, tarkastuskäynneiltä ja ulkopuolisten konsulttien tekemistä tutkimuksista sekä suoraan hakijoilta.

Jäsenvaltiot eivät ilmoittaneet tilanteista, joissa vaatimukset olisi jätetty pysyvästi huomioimatta, joskin vähäisiä noudattamatta jättämisiä voi esiintyä. Tällöin kyse oli esimerkiksi siitä, että tietoja tai raportteja ei ollut toimitettu asetetuissa määräajoissa. Tapaukset, joissa vaatimuksia ei ollut noudatettu, ratkaistiin yhdessä hankkeen tukijoiden kanssa ehdottamalla korjaavia toimia ja lieventäviä toimenpiteitä, joiden toteuttamista seurataan, tai peruuttamalla tuki taikka epäämällä korvaus. Yksi vientiluottolaitos ilmoitti havainneensa tiettyjen toimien seurantavaiheessa tapauksia, joissa sovituista toimista ja kansainvälisistä standardeista oli poikettu, ja ilmoitti ottaneensa käyttöön tapauskohtaisia toimenpiteitä.

d) Ilmastonmuutokseen liittyvien tavoitteiden huomioon ottaminen

Vuonna 2022 useimmat jäsenvaltiot olivat hyväksyneet erityisiä ilmastotavoitteita, joita sovelletaan niiden vientiluottolaitoksiin OECD:n järjestelyn alakohtaisten ilmastoon liittyvien sääntöjen lisäksi.

Euroopan unionin neuvosto totesi vientiluotoista 15 päivänä maaliskuuta 2022 antamissaan päätelmissä, että jäsenvaltiot aikovat määritellä kansallisissa politiikoissaan vuoden 2023 loppuun mennessä omat tieteelliseen näyttöön perustuvat määräaikansa, joihin mennessä julkisesti tuetut vientiluotot lopetetaan fossiilisiin polttoaineisiin liittyviltä energia-alan hankkeilta, lukuun ottamatta rajoitetuissa ja selkeästi määritellyissä olosuhteissa, jotka ovat yhdenmukaisia 1,5 celsiusasteen tavoitteen ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden kanssa. Näin ollen kaikki jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön tai harkitsevat ottavansa käyttöön uusia tai päivitettyjä ilmastoon liittyviä politiikkoja, joita sovelletaan julkisesti tuettuihin vientiluottotoimiin. Vuosittaisten toimintakertomusten uusi raportointimalli, jota käytetään raportointivuodesta 2023 alkaen, antaa komissiolle mahdollisuuden kerätä yksityiskohtaisia tietoja EU:n vientiluottolaitoksiin sovellettavista kansallisista ilmastoon liittyvistä politiikoista ja raportoida niistä komission seuraavan vuotuisen tarkastelun yhteydessä, joka kattaa raportointivuoden 2023.

e) Sosiaalisiin asioihin ja ihmisoikeuksiin liittyvät due diligence -käytännöt

Yhteisistä lähestymistavoista annetussa OECD:n suosituksessa vahvistetaan ympäristöulottuvuuden lisäksi periaatteet, joita on sovellettu sosiaalisiin due diligence -käytäntöihin vuodesta 2012 lähtien. Suosituksessa käsitellään hankkeiden keskeisiä mahdollisia sosiaalisia vaikutuksia, jotka kohdistuvat muun muassa työvoimaan ja työoloihin (esimerkiksi oikeudenmukainen kohtelu, syrjintä, yhdistymisvapaus, työehtosopimusneuvottelut ja työntekijöiden majoitus), yhteisöjen terveyteen ja turvallisuuteen (esim. yhteisöjen altistuminen sairauksille ja turvallisuushenkilöstön käyttö), maanhankintaan ja ei-vapaaehtoiseen uudelleensijoittamiseen (esim. fyysinen ja taloudellinen siirtäminen), asianmukaiseen yhteistyöhön vaikutuksista kärsivien yhteisöjen kanssa (esim. tietoon perustuva kuulemis- ja osallistumismenettely sekä valitusmekanismi), alkuperäiskansoihin (esim. vapaaseen, ennakkoon annettuun ja tietopohjaiseen suostumukseen perustuva menettely) sekä kulttuuriperintöön. Suositus kattaa myös hankkeiden keskeiset ihmisoikeusvaikutukset, mukaan lukien pakkotyö, lapsityövoima, sukupuolinäkökohdat sekä hengenvaaralliset työterveys- ja työturvallisuustilanteet. Haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin kiinnitetään erityistä huomiota.

EU:n vientiluottolaitosten ilmoittamat due diligence -käytännöt ovat samankaltaisia kuin ympäristöriskejä koskevat käytännöt. Kaikki kaksikymmentä tietoja toimittanutta jäsenvaltiota, jotka antavat julkista tukea, ilmoittivat noudattavansa yhteisistä lähestymistavoista annetun OECD:n suosituksen sosiaalista ja ihmisoikeusulottuvuutta ja totesivat suosituksen olevan olennainen osa niiden päätöksenteko-, due diligence- ja riskinhallintajärjestelmiä. Kaikki vahvistivat, että ne olivat tarkistaneet kaikki hakemukset selvittääkseen, onko sosiaalisia ja ihmisoikeuksia koskeva arviointi tarpeen. Ne ilmoittivat, että kaikista luokkaan A kuuluvista hakemuksista oli tehty ympäristövaikutusten ja sosiaalisten vaikutusten arviointi. Luokkaan B kuuluvien hakemusten osalta ne ilmoittivat, että hakijat olivat kaikissa tapauksissa toimittaneet riittävät tiedot hankkeen merkityksellisten vaikutusten käsittelemiseksi. Jäsenvaltiot ilmoittivat, että niiden vientiluottolaitokset arvioivat aina toimien seulonnasta ja tarkastelusta saadut tiedot – samaan tapaan kuin ympäristövaikutuksia koskevat tiedot – ennen kuin ne tekivät päätöksen julkisen tuen myöntämisestä luokkiin A tai B kuuluville hankkeille, joilla saattaa olla haitallisia sosiaalisia ja ihmisoikeuksiin kohdistuvia vaikutuksia.

Jäsenvaltiot eivät ilmoittaneet vuodelta 2022 tilanteista, joissa vaatimukset olisi jätetty kokonaan huomioimatta niiden sosiaalisia ja ihmisoikeuksia koskevissa due diligence -käytännöissä. Yksi vientiluottolaitos ilmoitti havainneensa tiettyjen toimien seurantavaiheessa tapauksia, joissa sovituista toimista ja kansainvälisistä standardeista oli poikettu, ja ilmoitti ottaneensa käyttöön tapauskohtaisia toimenpiteitä.

Suurimmassa osassa EU:n vientiluottolaitoksia oli käytössä osallistava kuulemismenettely tai valitusmekanismi sellaisia yhteisöjä varten, joihin vaikutukset kohdistuvat, mutta joiltakin se vielä puuttui. Tämä ei tarkoita, että kuulemismahdollisuutta ei ole lainkaan, sillä hankkeiden tukijoita voidaan pyytää ottamaan käyttöön mekanismeja vientiluottolaitoksen osallistumisesta riippumatta. Tällä osa-alueella on kuitenkin parantamisen varaa. Jäsenvaltiot, joiden vientiluottolaitoksilla on valitusmekanismi, eivät raportoineet komissiolle valituksista vuoden 2022 vuosittaisissa toimintakertomuksissaan.

f) Lahjonnan torjunta

Kaikki jäsenvaltiot, jotka myöntävät julkisesti tuettuja vientiluottoja, ilmoittivat noudattavansa lahjonnan vastaista OECD:n suositusta. Kyseinen suositus sisältää toimenpiteitä, jotka koskevat tukikelpoisuuteen liittyvää seulontaa, due diligence -tarkastusta, arviointia ja päätöksentekoa ja joiden tarkoituksena on estää lahjonta julkisesti tuettujen vientiluottojen yhteydessä. Tämä tarkoittaa erityisesti sen tarkistamista, että toimiin osallistuvia osapuolia ei ole lueteltu monenvälisten rahoituslaitosten poissulkemisluetteloissa.

g) Kestävät luotonantokäytännöt

Kaikki jäsenvaltiot, jotka myöntävät julkisesti tuettuja vientiluottoja, ilmoittivat noudattavansa kestäviä luotonantokäytäntöjä ja julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevaa OECD:n suositusta. Suosituksella pyritään varmistamaan, että alhaisemman tulotason maiden kehitystarpeiden rahoitus saadaan käyttöön ilman, että nämä maat velkaantuvat tulevaisuudessa liikaa. Suosituksen noudattaminen liittyy läheisesti sellaisten Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston toimintapolitiikkojen noudattamiseen, jotka koskevat vapailla markkinoilla tapahtuvan lainanoton velkarajoja koskevia ehtoja ja kestävää luotonantoa. Suositusta noudattavat maat ovat myös sopineet tärkeistä avoimuustoimenpiteistä, joihin kuuluu tietojen toimittaminen Maailmanpankille ja Kansainväliselle valuuttarahastolle. Useimmissa tapauksissa velkakestävyyden arviointi on osa yleistä maakohtaista riskinarviointia, joka vaikuttaa vientiluottolaitosten maakatepolitiikkoihin.

h) Muita vuosittaisiin toimintakertomuksiin sisältyviä tietoja

Jäsenvaltiot ilmoittavat varmistavansa, että vientiluottolaitokset toimivat mahdollisimman avoimesti mutta noudattavat liiketoiminnan kannalta arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuutta. Yhteisistä lähestymistavoista annetun OECD:n suosituksen mukaisesti koko EU:ssa yhdenmukaistettu menettely on tietojen julkistaminen hankkeista, joilla saattaa olla haitallisia ympäristövaikutuksia tai sosiaalisia vaikutuksia. Vientiluottolaitokset julkistivat aina kaikki suosituksen 39 ja 41 artiklassa vaaditut tiedot eli asiaankuuluvat ennakkotiedot luokkaan A kuuluvien hankkeiden osalta, mukaan lukien ympäristövaikutusten ja sosiaalisten vaikutusten arvioinnit, sekä jälkikäteiset tiedot kaikkien luokkiin A ja B kuuluvien tuettujen hankkeiden osalta tähän tarkoitukseen varatuilla verkkosivustojensa sivuilla, jotka mainitaan liitteessä 2.

Monet EU:n vientiluottolaitokset noudattavat yhteiskuntavastuuta koskevaa politiikkaa, johon tyypillisesti kuuluu sisäisten toimien lisäksi tiivis vuoropuhelu vientiluottolaitoksen asiakkaiden kanssa. Vientiluottolaitokset arvioivat tältä osin yhä useammin omia käytäntöjään ja laativat suunnitelmia omien ympäristövaikutustensa vähentämiseksi (esim. hiilijalanjälkeä koskevat arviot).

4. Unionin tavoitteiden ja velvoitteiden noudattaminen vientiluottolaitoksissa

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU-sopimus) 3 artiklassa luetellaan Euroopan unionin yleiset tavoitteet. Sen 21 artiklassa vahvistetaan unionin ulkoisen toiminnan periaatteet ja tavoitteet. SEU-sopimuksen 3 artiklan 5 kohdassa määrätään, että kansainvälisissä suhteissaan Euroopan unioni ”edistää osaltaan [...] maapallon kestävää kehitystä, kansojen välistä yhteisvastuuta ja keskinäistä kunnioitusta, vapaata ja oikeudenmukaista kauppaa, köyhyyden poistamista ja ihmisoikeuksien, erityisesti lapsen oikeuksien suojelua, sekä kansainvälisen oikeuden tarkkaa noudattamista ja kehittämistä, etenkin Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan periaatteiden kunnioittamista”. EU:n yhteisen kauppapolitiikan osalta unionin ulkoisen toiminnan periaatteet ja tavoitteet esitetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 206 artiklassa ja 207 artiklan ensimmäisessä kohdassa.

Euroopan parlamentti on pyytänyt komissiota antamaan lausunnon siitä, ovatko jäsenvaltiot noudattaneet unionin tavoitteita ja velvoitteita myöntäessään julkisesti tuettuja vientiluottoja. Komissio on laatinut vuosittaisen katsauksensa asetuksen (EU) N:o 1233/2011 mukaisesti. Komission arviointi perustuu jäsenvaltioiden toimittamiin vuosittaisiin toimintakertomuksiin, eikä sitä voida pitää tyhjentävänä.

Komissio katsoo, että käytettävissä olevat tiedot osoittavat, että EU:n julkisesti tuetut vientiluottotoimet ovat SEU-sopimuksen 3 ja 21 artiklan mukaisia. OECD:n suositukset muodostavat kehyksen jäsenvaltioiden vientiluotto-ohjelmien hallinnoinnille. Jäsenvaltiot laativat myös omat politiikkansa näiden suositusten perusteella ja EU:n tavoitteiden mukaisesti. Kansainvälisten velvoitteiden ja EU:n kilpailulainsäädännön mukaisten velvoitteiden noudattamisesta voidaan todeta, että Maailman kauppajärjestössä ei ole vuoden 2022 aikana ollut EU:n vientiluottolaitosten vientiluotto-ohjelmia koskevia riitoja eikä komissiolle ole tehty kanteluja mahdollisista EU:n säännösten rikkomisista, joissa olisi ollut kyse EU:n vientiluottolaitoksista.